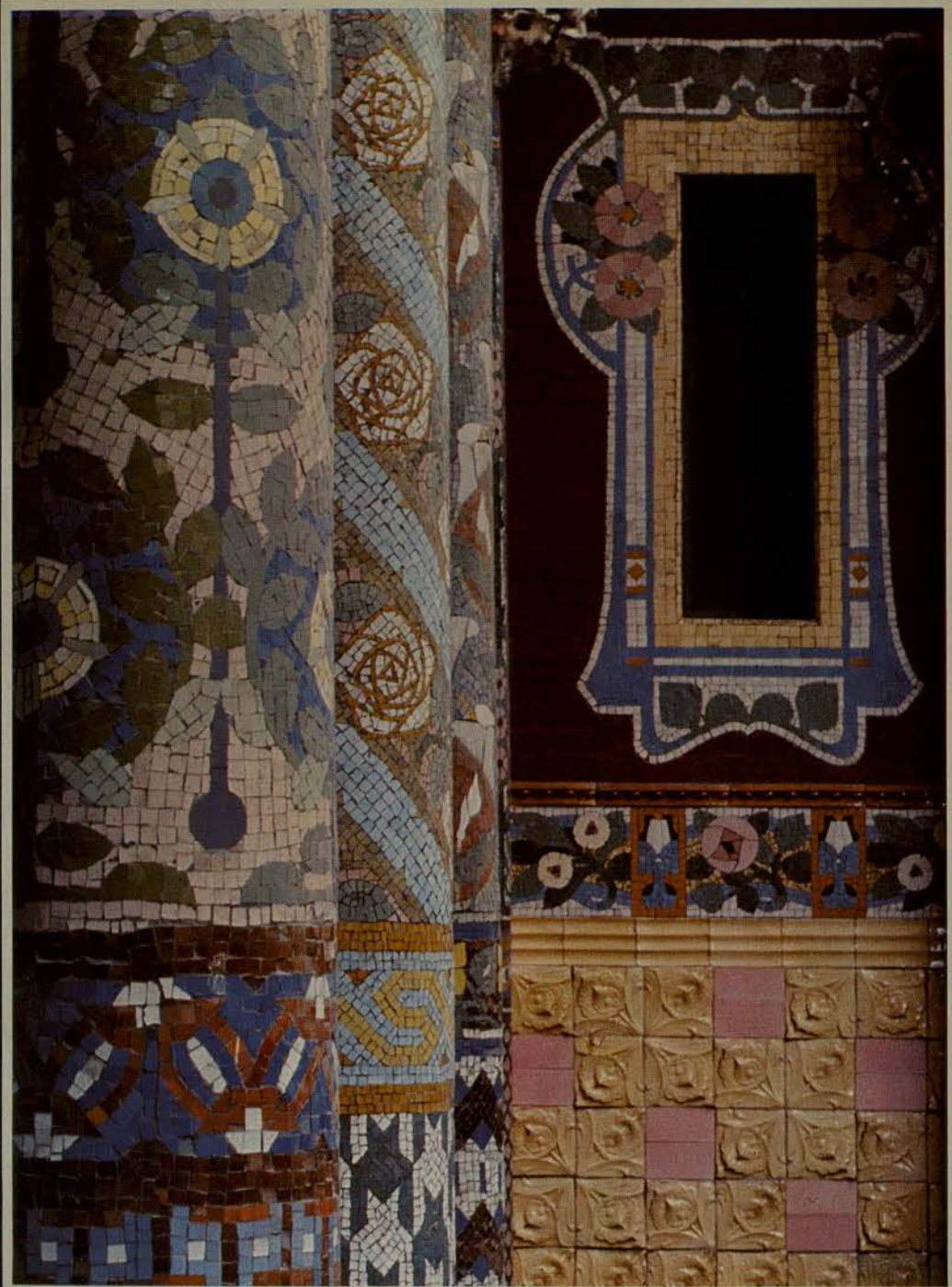

Guia Musical 1981-82 20

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—

EL PALAU, DE CARA AL FUTUR

Aquella il·lusionada empresa de Lluís Millet i d'Amadeu Vives que cristallitzà a finals de segle en la creació de l'Orfeó Català, demanava un local, on la nova entitat coral pogués desenvolupar les tasques culturals que s'havia assignat. Després de passar per diversos estatges provisionals, la junta de l'Orfeó decidí que el que convenia era disposar d'un domicili estable. És així que s'erigí el Palau de la Música Catalana, títol que és tot un símbol. Domènech i Montaner fou l'arquitecte-visionari que s'encarregà de materialitzar en pedra, vidre, rajoles i ferro, el somni i les aspiracions d'un poble que feia poc havia adquirit consciència de la seva vella identitat. El valor cultural que per Catalunya ha tingut l'existència del Palau és incalculable, perquè per ell s'ha canalitzat tot el que en el món de la música ha tingut real importància i veritable transcendència en el que portem de segle. El deute que tenim amb el Palau —i de retop, amb l'Orfeó— és impagable. Han passat tres quarts de segle des d'aquella venturosa aventura i si bé el Palau ha complert artísticament i culturalment amb les fites que té assenyalades, ara, funcionalment, no pot fer front a les noves necessitats que en tots els ordres imposa la vida moderna i —ja sigui pel cantó de la manca de seguretat que avui s'exigeix a les sales d'espectacle, de l'escàs confort per al públic (sanitaris, climatització) i per als artistes (camerinos, vestuaris, dependències) o per les deficiències dels serveis complementaris (instal·lacions de Biblioteca, Arxiu, Sala de Música)— és evident que s'imposa la re-actualització de les seves línies estructurals d'actuació. El Palau no ha envellit externament, però el

seu organisme funcional, cansat, no serveix plenament les exigències que la vida cultural i concertística d'avui demana. Així ho ha entès la Junta de l'Orfeó Català i és el seu actual President Fèlix M.ª Millet qui ens dóna les coordenades fonamentals de la reforma: «Dues són les línies mestres que ha configurat el treball d'aquest equip: l'escrupolós respecte a l'obra de Domènech i Montaner —restituint-li moltes de les característiques que successives reformes, no sempre encertades, li han llevat— i la reconversió de l'edifici en una moderna sala de concerts, tant en la seva estructura bàsica com en la complementarietat funcional de les dependències de l'Orfeó. Més encara: tot aquest projecte s'inscriu en un pla de millora que convertiria l'illa del Palau en un exemple urbanístic ciutadà.»

El programa ha cristallitzar en el «Projecte d'adaptació del Palau de la Música Catalana» del qual són autors els arquitectes Òscar Tusquets i Lluís Clotet que han comptat amb l'assessorament d'un nombrós equip de col·laboradors. És un projecte intel·ligent i audaç, a la vegada, innovador i respectuós i, sobre tot, eficaç en relació a les múltiples funcions culturals (de l'activitat concertística, de centre d'investigació i d'estudis musicals) que integren la seva competència. A més, el pla previst irradiarà —com hem vist— noves perspectives a l'entorn ciutadà del barri, perquè preveu també una suggestiva remodelació de l'actual configuració urbana. Avis als adormits: ens trobem en l'inici d'una nova etapa en la història social de la nostra música.

MANUEL VALLS

ORFEÓ CATALÀ

EXPOSICIÓ ILLA DEL PALAU

PROJECTE D'ADAPTACIÓ DEL
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Del 25 de maig al 15 de juliol de 1982 (dies laborables)
de 12 a 13,30 i de 18 a 20 h.

SALA LLUÍS MILLET

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

ENTRADA LLIURE

EN EL CENTENARI DE ZOLTÁN KODÁLY —

A la casa natal de Zoltán Kodály, actualment edifici de l'estació de ferrocarril a Kecskemét, un petit poblet al sud de Budapest, hi ha una placa commemorativa amb el següent text: «Aquí va néixer, el 16 de desembre de 1882, Zoltán Kodály, compositor; gràcies a ell el cant popular hongarès va convertir-se en el nostre més gran tresor, admirat per tot el món; la seva vida i tota la seva obra va contribuir a l'enriquiment de la civilització universal de l'home.»

Així resumeix l'escrit el pensament i el treball que va presidir tota l'activitat de Z. Kodály, col·laborant a elevar el nivell cultural del seu poble. La seva perseverància, l'estimació immensa als infants, la seva fe absoluta que la música, agafada en l'etapa educativa, és capaç de perfeccionar i formar l'home, les seves altes exigències per la pedagogia i les arts, la seva visió realista per fer front als problemes i dificultats, afrontant els inconvenients, el seu rigor inflexible en el treball pedagògic per tal de fer triomfar la veritat, la renúncia constant del seu bé personal en pro de la comunitat per edificar un futur seriós i ben fet, fan d'aquest home eminent, un model a imitar i admirar per tots els que fa temps que ens dediquem a la tasca de la pedagogia musical.

Zoltán Kodály va ser també un gran compositor i un eminent musicòleg. Tot li interessava i la seva curiositat no es va deturar mai en una especialitat. Junt amb Béla Bartók publica l'any 1906 un recull de 20 cançons populars hongareses, amb acompanyament de piano, que els dos músics interpretaven junts, trencant així un costum i tornant als orígens de les tradicions folklòriques, només conservades pels pagesos, els servents, i els habitants dels racons més apartats d'Hongria. La societat intel·lectual de l'època estava separada de la tradició popular i molts eren insensibles davant d'aquest fenomen.

La música *sàvia* d'Hongria era formada per una èlite educada per estrangers, principalment alemanys; en canvi, el poble restava amb el seu esperit viu absolutament dins la música popular.

Arrancar l'educació musical dels infants de les mans d'aquesta classe social elitista i fer-la accessible a tot el país, alhora que crear una música *sàvia* nacional, va ser la tasca i la filosofia de Zoltán Kodály.

En aquest sentit va planejar quatre projectes:

—Fer un recull de velles cançons populars, ordenar-les i tornar-les al poble, amb l'ajuda algunes vegades de petits arranjaments musicals o amb acompanyament de piano per tal d'apropar el folklore al gust del públic.

—Introduir la cançó popular a l'escola; és a dir, que aquesta tingués la supremacia dins l'ensenyament de la música. Avui aquesta intenció s'ha acomplert sobradament, ja que els nens hongaresos, quan acaben l'ensenyament primari, coneixen més de 600 cançons populars.

—La tercera intenció de Kodály va ser formar un públic educat i sensibilitzat en la cultura hongaresa capaç de fer la fusió i el paral·lisme entre la música pròpia hongaresa i la cultura musical universal.

—Finalment, es proposa d'erradicar l'analfabetisme musical, de la mateixa manera que per a assolir una bona cultura literària primer s'ha d'aprendre a llegir. La via per conèixer la música no és altra que la d'aprendre'n els elements i això és quelcom que s'ha de fer a l'escola. «Hi ha infants —deia Kodály a uns deixebles seus de pedagogia musical— que no són capaços d'estudiar cap instrument i també hi ha instruments que no són a l'abast de tothom; per tant posarem la nostra atenció en el cant, element indispensable dins l'educació musical i únic assequible de la cultura musical general.»

Zoltán Kodály contempla el cant col·lectiu com la gran força que forma constantment la personalitat. Els seus consells als instructors de música eren sempre renovadors, lliures, però amb rigor i exigència totals. Demanava sempre, no solament la formació de bons músics sinó d'homes complets. Aquest era un deure principal, fent servir totes les possibilitats del cant, de la música instrumental i de la dansa.

La missió de l'educador, segons Zoltán Ko-

dály, és desenrotllar la intel·ligència, l'ètica, l'estètica, la concepció general del món. Els resultats de les experiències durant més de trenta anys, ens confirmen sobradament i clarament que el cant quotidià i el solfeig relatiu són mitjans de formació de la intel·ligència i del desenvolupament del pensament lògic i de la memòria. Si afegim tot això als textos de les cançons amb llur riquesa de vocabulari, la seva poesia, la concentració i atenció que requereix ajustar-se i adaptar-se a un grup de cant —tant si és a l'uníson com polifònic—, que acostuma els infants a la precisió, tindrem entre tots aquests elements la filosofia de Kodály, de la qual confesso ser-ne una fervent entusiasta.

Tots aquests pensaments van fer-li concebre un pla educatiu «el pla dels cent anys». Pla directament encaminat a la generalització dels coneixements elementals de la música —que es va escampar com una taca d'oli per tot el país— alhora que la presentació d'obres de la cultura musical universal. Tota aquesta acció va anar primordialment encaminada a l'escola primària i secundària del país.

L'esmentat pla va fer-se oficial l'any 1955 quan ja portava més de 30 anys de funcionament a Kecskemét, on Kodály tenia l'escola experimental i anava formant els seus deixebles, futurs mestres de música.

La vida de Kodály, durant la primera meitat del nostre segle, no va ser gens fàcil. La incomprensió i l'oposició a la seva música i als seus pensaments renovadors va ser notable. Molta gent del món de la música que ocupava llocs de relleu, no van ser capaços d'entendre el seu missatge nacionalista i revolucionari. Moltes vegades, igual com passà a Béla Bartók, eren ignorades per la premsa les obres estrenades o eren objecte de ferotges crítiques, acusant-lo d'aprofitar-se de l'armistat amb el gran músic Béla Bartók.

No hi ha millor defensa que l'escrita pel propi Bartók, en l'article aparegut a la revista Nyugat l'any 1921, dirigida pel poeta Ady, publicació que tenia com a missió rejuenir

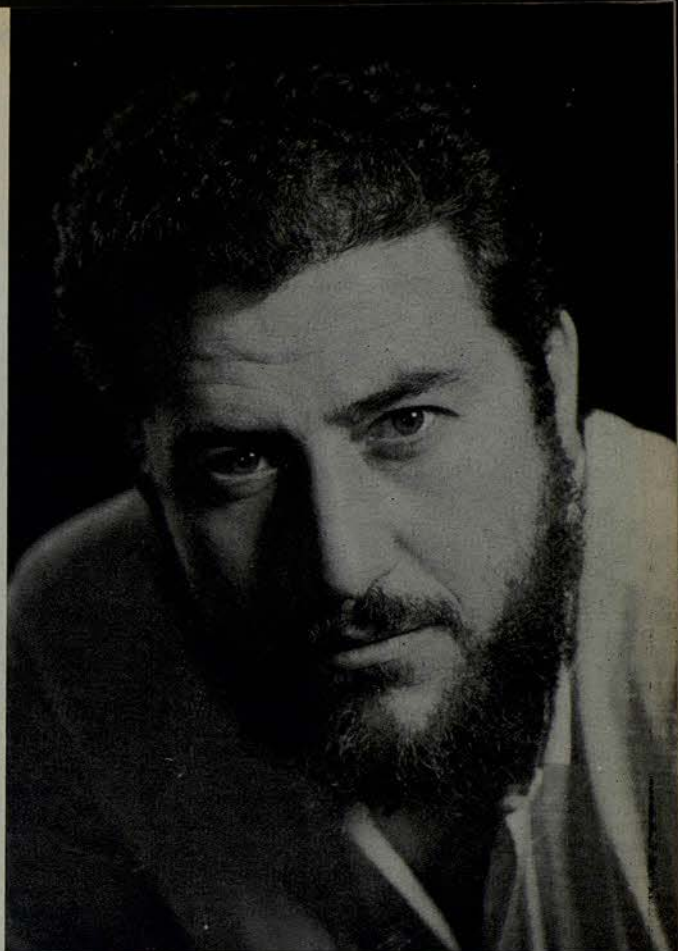
i defensar la cultura hongaresa.

«...Kodály és un dels grans compositors dels nostres dies —diu Bartók—. Qui no s'ha mogut sentint el lied "Plorar" és un sord titella insensible o actua de mala fe. Aquesta és la meua posició respecte de Kodály: no és que el consideri el millor músic hongarès perquè és amic meu, com diuen males llengües, és que ell s'ha convertit en el meu únic amic, perquè a més de les seves magnífiques qualitats humanes és el millor músic hongarès. La seva modestia desproveïda d'egocentrisme, tan escassa avui dia, demostren clarament que jo he tret més profit de la seva amistat que no pas ell de mi. Al llarg de la meua carrera, no sempre lliure de crítiques i lluites, Kodály ha parlat i m'ha defensat amb valentia facilitant-me tots els camins...» «...és natural —continua Bartók— que en els nostres minsores ambients musicals oficials, es privi a un home de tanta vàlua i equilibri del lloc que ja fa temps hauria de tenir al Conservatori i que li permetria de guiar adequadament els nostres joves músics. Per alguna cosa és el més gran mestre de composició! Gràcies a ell i al seu afany d'investigació és l'únic coneixedor actual de la nostra música popular. De totes passades, se li vol prohibir de treballar a favor de la cultura del nostre estimat i castigat poble hongarès. Els qui això fan són les nullitats, els ineptes, els incapaces...».

El mètode de Zoltán Kodály no solament consisteix en una metodologia estructurada i un sistema pedagògic sinó que és quelcom més profund: és una filosofia. Tant de bo que tots els que fem el treball de mestres de música la sabéssim aplicar!

«La música pertany a tothom», deia Kodály. I si el volem imitar, només ens queda un únic camí: el de l'escola des de la primera edat. La música és un dels camins que pot contrarestar aquesta carrera irracional cap a la competició, combatre la crisi mundial de falta de sensibilitat —que és una malaltia de la vellesa— i fer créixer la justícia i la veritat.

M.ª DOLORS BONAL

Juan Balaguer

CREA SU ESTILO

Tel. 200 35 90
Brusi, 36 / 38
Barcelona - 6

PELUQUERIA - BELLEZA

vida musical

CURS D'ESTIU DE PEDAGOGIA MUSICAL

L'Institut Joan Llongueres ha organitzat el XII Curs d'Estiu de Pedagogia Musical, a celebrar del 5 al 16 de juliol. El Curs A és destinat a professors i estudiants de música; en seran professors M.ª Angels Arnaus, Mercè Cardoner, Coralina Colom, Josep Crivillé, Antoni Fabregat, Núria Trias i Josefina Trabal; el Curs B és adreçat a mestres i persones interessades en la pedagogia musical que no tenen estudis especials de música; serà professorat per Mercè Cardoner, Núria Trias i Antoni Fabregat. Informació: Institut Joan Llongueres, Sèneca, 22, 2on., tel. 217 18 94.

XXX CONCURS POLIFÒNIC INTERNACIONAL «GUIDO D'AREZZO»

Del 25 al 29 d'agost, tindrà lloc a Arezzo la trentena edició del cèlebre Concurs Polifònic Internacional, un dels de més prestigi d'aquesta especialitat. Enguany, el Concurs té cinc categories: Cors mixtes (secció A: de 24 a 40 cantaires, i secció B: de 12 a 24), Cors d'homes, Cors femenins, Cors infantils, i Cant gregorià; a més hi ha una secció (sense classificació ni premis) de Cançons populars. En aquesta edició, el Jurat estarà integrat per Luigi Agustoni (Suïssa), Gyorgi Gulyas (Hongria), Godehard Joppich (Alemanya Oriental), Samo Hubad (Iugoslàvia), Pavel Kuhn (Txecoslovàquia), Claude Panterne (França), Cavoyras Thrassis (Grècia), Samuil Vidas (Bulgària), els italians Guido Camillucci, Andrea Mascagni, Stefano Pallini, Romano Pezzati, Giuseppe Piccillo, Bruno Zagni i Adone Zecchi, i —clar reconeixement del seu prestigi internacional— Oriol Martorell.

NAMUR (BÈLGICA): FESTIVAL «EUROPA CANTAT-8»

El multitudinari i triennal Festival «Europa Cantat» se celebrarà enguany, en la seva vuitena edició, a la ciutat belga de Namur. Aquests Festivals, que es van iniciar en 1961 a la ciutat alemanya de Passau i en els quals sempre acostumen a participar-hi molts cors catalans, reuneixen més de tres mil cantaires i instrumentistes del món sencer. Entre les principals obres programades en els «atèliers» de l'«Europa Cantat-8» (del 30 de juliol al 8 d'agost) cal destacar: «Magnificat a 6» de Monteverdi, «De Profundis» de Delalande,

«Harmonienmesse» de Haydn, dobles cors de Mendelssohn, motets de Bruckner, «Simfonia dels Salms», «Missa» i «Oedipus Rex» de Stravinsky, «Te Deum» de Kodály, «Stabat Mater» de Poulenc, i l'estrena mundial de «La Rose des Voix» d'Henri Pousseur. I entre els directors d'aquestes obres podem esmentar els noms de Howard Williams, Volker Hempfling, André Charlet, Laszlo Heltay, Werner Neuber, Sachari Mednikarov, Lucien Jean-Baptiste, Paul Brandvick, Jozsef Maklári, Dan-Olof Stenlund i, en representació de la música coral catalana, Edmon Colomer.

TROBADES D'ANIMADORS DE CANT PER A LA LITÚRGIA

Durant els mesos de juliol i agost, tindrà lloc a Montserrat una nova sèrie de Trobades d'animadors de cant per a litúrgia. El programa comprèn estudi de repertori, pràctiques d'animació del cant popular per a la litúrgia, ponència d'un tema d'interès pastoral, convivència amb altres animadors i participació en la pregària i en l'Eucaristia de Montserrat. Aquestes Trobades van adreçades als qui exerceixen l'animació del cant en la litúrgia o als qui s'hi preparen. Els directors —i les dates de celebració— són els següents: Odilò Planas (19-24 de juliol), M.ª Teresa Giménez (2-7 d'agost), Josep Anton Casas (9-14 d'agost), Enriqueta Anglada (16-21 d'agost). Informació: «Trobades d'animadors de cant per a la litúrgia, Monestir de Montserrat.»

XIX CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA DE L'ORFEÓ LLEIDATÀ

Del 18 al 28 d'agost, tindrà lloc a Cervera el XIX Curs Internacional de Música organitzat per l'Orfeó Lleidatà. El Curs comprèn la modalitat de direcció coral, la d'especialització en tècnica vocal i interpretació i la de conjunt instrumental i música de cambra. L'equip d'instructors és format per Cèlia Alvarez, Manuel Cabero, François Barotte, Jacques Calatayud, M.ª Pilar Casals, Benet Camps, Suse Geiger, Manfred Kroh, M.ª Teresa Giménez, Alain Langrée, Liliana Lavail, Helmut Lips, Erwin List, Francesc Llongueras, Vicky Lumbroso, Jorge de Ortuza, Pep Prats, Montserrat Pueyo, Didac Ramon, Sergi Riera i Lluís Virgili. Informació i inscripcions: Orfeó Lleidatà, Secretariat de Cursos Internacionals, Bisbe Torres, 2, Lleida.

La pasión del momento. El eterno femenino.

Parfum **Jean-Louis Scherrer.** Haute Couture. Paris.

WIENER BLOCKFLOTENENSEMBLE: DEL BARROC A LA MÚSICA CONTEMPORÀNIA

Un públic que atapeí el monestir de Pedralbes, havia tingut oportunitat de gaudir amb les interpretacions d'un sextet d'instrumentistes de nivell privilegiat. A penes dotze hores més tard, iniciàvem una conversa en un hotel prop de la catedral. Una conversa fàcil i còmoda, gràcies a la bona predisposició a la conversa i a la consistència dels postulats dels interlocutors. Després de mostrar la satisfacció per com havia anat el concert, encetem un tema que ens sembla prou important. El de la validesa o no de la reproducció arqueològica de la música medieval.

—La millor manera de donar avui la música antiga, és de forma arqueològica, seguint la idea del compositor. Es pot dir que la forma més moderna de tocar és la més antiga, és buscar la identitat amb el moment en què es va fer.

—Però, tanmateix, els auditoris no són pas els mateixos...

—Bé, però això és el mateix que quan un home d'avui contempla la pintura de Goya o de Velázquez. No és pas el mateix que quan ho feien els seus contemporanis. La interpretació de la música és un element per si mateix, individualitzat. I cal que el públic entengui allò que hom li ofereix, que entengui la música del segle XVI, per exemple, tal com era. Hi ha alguns grups que abans de cada interpretació donen explicacions al públic.

—A què creieu que és degut que la música antiga tingui tant èxit ara?

—Creiem que té èxit, però també en té la música de tots els temps. I nosaltres mateixos sovint oferim programes mixtos amb música antiga i música d'avui. I pensem que és bo de fer-ho així. No, no creiem pas que

hi hagi un rebuig de la joventut per la música contemporània contraposat a una gran acceptació de la música antiga. A vegades només és qüestió de la manera com es presenta. També hi ha el problema de la predisposició prèvia o del prejudici establert. Cal escoltar la música lliurement, sense cap posició presa per avançat, i esperant què és el que podré percebre.

—Els que es dediquen a interpretar música antiga, no són una mica com uns apòstols d'aquest tipus de música?

—Sí, coneixem col·legues que tenen aquest tipus d'actitud i molts d'ells són grans músics. Per a nosaltres, però, tota música és important.

—En la vostra tasca hi ha un apartat concret per a la investigació?

—Sí, certament. Investigació que s'adreça en dues direccions. Per una banda, la recerca de música no editada i, per l'altra, buscar les formes com s'interpretava antigament la música.

—Fins a quin punt aquesta recuperació fidel de la música antiga no és una tasca museística?

—Sí, certament és així i estem molt satisfets amb això. Perquè creiem que els museus són institucions molt importants. Pensem que l'experiència d'un gran artista és sempre important i sempre aporta coses noves.

En acabar la conversa encara afegeixen:

—L'important és interpretar bé, sigui quin sigui el tipus de música. I entendre-la i dedicar-se intensament a estudiar-la. Això, tan important és per a la música antiga com per a la contemporània. Aquesta és la responsabilitat que hom té. I això val per a tota mena de música.

COMELLAS

Ca
Mozart

SETMANA MOZART A BARCELONA

LONDON BACH ORCHESTRA
DAVID BUTT, flauta
SANDRA DUGDALE, soprano
PHILIP LEDGER, director i clave

SALZBURGER BLASEROKTETT

BRUCKNER ORCHESTER LINZ
ERNST KOVAČIĆ, violi
ELLY AMELING, soprano
ÀNGEL SOLER, piano
THEODOR GUSCHLBAUER, director

ORQUESTRA DE CAMBRA SUK
JOSEF SUK, violi
JOSEF VLACH, director

PAUL BADURA - SKODA, piano

QUARTETTO MOZART

ORQUESTRA MELANTE '81
MIEKE VAN DER SLUIJS, soprano
DIRK VERMEULEN, violi
BOB VAN ASPEREN, director i clave

26 de novembre al 9 de desembre de 1982

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda d'abonaments: A les taquilles del Palau de la Música Catalana, dies feiners, de 17 a 21 h.
SOL-LICITEU PROGRAMA DETALLAT

L'OBRA CULTURAL DE LA CAIXA DE PENSIONS
presenta

MUSICA A L'ESTIU

GRANOLLERS Juny-Juliol 1982

I

COR SANT ESTEVE. Dir. Àngel Recasens.
Església Parroquial de Sant Esteve.
Divendres, 4 de Juny, a les 10 del vespre.

II

ORQUESTRA CLASSICA DE BOHEMIA
Església Parroquial de Sant Esteve.
Dissabte, 12 de Juny, a les 10 del vespre.

III

LLUIS GASSER
Auditori del Cercle Cultural.
Dissabte, dia 19 de Juny, a les 10 del vespre.
Homenatge a Santiago de Murcia.

IV

KLAavierQUARTET DE BARCELONA.
Auditori del Cercle Cultural.
Dissabte, dia 26 de Juny, a les 10 del vespre.

V

GRUPPO DI DANZA RINASCIMENTALE
DE ROMA. Plaça de la Porxada.
Dissabte, dia 3 de Juliol, a les 10 del vespre.
Dança i música d'amor, festeig i seducció.

VI

JOSEP COLOM, piano.
Auditori del Cercle Cultural.
Dissabte, dia 10 Juliol, a les 10 del vespre.

VII

NARCISO YEPES. Concert extraordinari.
Església Parroquial de Sant Esteve.
Dijous, dia 22 Juliol, a les 10 del vespre.

Informació: Cercle Cultural de la Caixa.
Roger de Flor, cantonada St. Josep. Tel. 870 64 67.
Granollers

CERCLE CULTURAL DE LA CAIXA DE PENSIONS

amb la col·laboració:

AJUNTAMENT DE GRANOLLERS JOVENTUTS MUSICALS
PARROQUIA DE SANT ESTEVE I COMISSIÓ FABRA

CAIXA DE PENSIONS
Obra Social

ACTIVITATS AL

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

TEMPORADA 1981-82

AGRUPACIONS

ORQUESTRES. — Orquestra Ciutat de Barcelona (49) — Orquestra de París (4) — London Symphony Orchestra (3) — Orquestra Johann Strauss (2) — Orquestra Clàssica de Bohèmia de Hradec Králové, Orquestra Filharmònica de Lodz, Philharmonia Hungarica, Orquestra Filharmònica de Leningrad, Orquestra Nacional d'Espanya, Orquestra Nacional de Washington, Orquestra de la Ràdio Televisió Polonesa, Orquestra Simfònica Nacional de Veneçuela, Philharmonia Orchestra, Royal Philharmonic Orchestra (1).

BANDES. — Banda Municipal (1).

ORQUESTRES DE CAMBRA. — Academy of St. Martin-in-the-Fields, Collegium Musicum de Londres, Concentus Musicus, English Chamber Orchestra, London Mozart Players, Mozarteum Orchester Salzburg, Orquestra de Cambra Polonesa, Scottish Chamber Orchestra (2) — Ensemble Musica Instrumentalis de Viena, Orquestra de Cambra Eslovaca, Orquestra de Cambra Leos Janacek, Orquestra de Cambra de Mannheim, Orquestra de Munic, Orquestra de Cambra St. John's Smith Square, Solistes de Catalunya (1).

CONJUNTS DE CAMBRA. — The Academy of Ancient Music, Diabolus in Musica (2) — Concerto Castello, Diatessaron, Gabrieli String Quartet, Grup Bartok, Quartet Sonor, Quintet Syrinx, Solistes de Marsella, Solistes de l'Orquestra de París, Solistes de Zagreb, The Albion Ensemble, Trio Foerster, The King's Musick, The Orford String Quartet, Trio de París, The Philadelphia Trio (1).

CORS I CONJUNTS VOCALS. — Orfeó Català (9) — Coral de Cambra del Conservatori (4) — Coral Càrmina, Coral Sant Jordi (3) — Cor de Cambra de Moscou, Cor de Cambra de l'Orfeó Donostiarra, Coral Antics Escolans de Montserrat, Coral Cantiga, Orfeó Laudate, Orfeó de Sants, Pro Musica Chorus of London (2)

— Cor Biotz Alai, Cor Nacional d'Espanya, Cors de Munic, Coral Salvé de Laredo, Coral Sant Esteve de Vila-Seca i Salou, Grup Llevant, Escolania de Ntra. Sra. del Recuerdo de Madrid, Escolania de la Sagrada Família de Madrid, Orfeó Atlàntida, Orfeó Donostiarra, Orfeó Manresa, Orfeó Vigatà, The Deller Choir, The Deller Consort (1).

COBLES. — Cobla La Principal de La Bisbal (1).

ESBARTS I GRUPS DE DANSA. — Esbart Dansaire de Rubí, Esbart Verdaguer, London Baroque Dance Theatre (1).

GRUPS D'ÒPERA. — Grup d'Òpera de Barcelona, Òpera de Cambra de Catalunya (3).

DIRECTORS

DIRECTORS. — Antoni Ros Marbà (12) — Salvador Mas (8) — Albert Argudo (6) — Daniel Barenboim (5) — Sir Charles Mackerras (4) — Iuri Temirkanov, Enrique García Asensio (3) — Wilfred Boettcher, Iona Brown, Aldo Ceccato, Wolfgang Gönnenwein, Leopold Hager, Nikolaus Harnoncourt, Sidney Harth, Laszlo Heltay, Christopher Hogwood, Jerzy Maksymiuk, Witold Rowicki, Stanislaw Skrowaczewski, Uri Segal, Kurt Sanderling, Michel Tabachnik, Uwe Theimer, Werner Torkanowski, Ralf Weikert (2) — Odón Alonso, Mark Deller, Antal Dorati, Devy Erlih, Joan Guinjoan, Wolfgang Hofmann, Simon Johnson, Rudolf Krecmer, Peeter Lilie, John Lubbock, Edoardo Müller, Jacques Mercier, Joan Lluís Moraleda, Lluís Millet, Mstislav Rostropovich, Tadeusz Strugala, Zdzislaw Szostak, Georg W. Schmohe, Arturo Tamayo, Bohdan Warchal, Hans Rudolf Zobeley (1).

DIRECTORS DE COR — Lluís Millet (3) — Wladimir Minin (2) — Jordi Casas, Antoni Coll, Angel Colomer i del Romero, Oriol Martorell, José Luis Ocejo, Angel Recasens (1).

SOLISTES INSTRUMENTALS

ARPA. — Marisa Robles (1).

CLARINET. — Miquel Gaspà, Michel Lethiec, Jesús Villa Rojo (1).

CLAVICÈMBAL. — Harold Lester (1).

ELECTRÒNICA. — Jesús Villa Rojo (1).

FAGOT. — Milan Turkovic (2).

FLAUTA. — Gunilla von Bahr, Salvador Gratacòs, Judith Pearce, Stephen Preston (1).

GUIARRA. — Enrique de Melchor (2) — Diego Blanco, Alirio Díaz, Josep J. Henríquez, Vladimir Mikulka, Godlieve Monden (1).

ORGUE. — Josep M. Mas Bonet (1).

PIANO. — Albert Giménez Atenelle (5) — Rudolf Buchbinder, Josep M. Colom, M.ª Jesús Crespo, Bruno L. Gelber, Ingrid Haebler, Katia Labeque, Marielle Labeque, Jean Bernard Pommier, Christian Zacharias, Breda Zakotnik (2) — Daniel Barenboim, Antoni Besses, Alfred Brendel, Karl Engel, Miguel Angel Estrell, Andor Foldes, Claude Helffer, Emilka Isacovic, Wolfgang Kuebler, Alicia de Larrocha, Carles Marqués, M.ª Carme Poch, Eulàlia Solé, Rosa M.ª Torres, Eliso Virsaladse (1).

VIOLÍ. — Gerard Claret (4) — Iona Brown Angel-Jesús García (3) — Jaume Francesch, Jean Jacques Kantorow, Leonid Kogan, Yuuko Shiokawa (2) — Josep M. Alpiste, Gonçal Comellas, Charles Freu, Krzysztof Jakowicz, Tonko Ninic, Simon Standage, Victor Tretyakov (1).

VIOLA. — Jean Verdier (1).

VIOLONCEL. — Lluís Claret (5) — Jörg Baumann, Pedro Corostola, Heidi Litschauer, Arto Noras (2) — Jean Grout, Roman Jablonski, Yo Yo Ma (1).

INSTRUMENTISTES ACOMPANYANTS

PIANO. — Edelmiro Arnaltes, Assumpta Coma, Vazha Chachava, Irwing Gage, Ralph Gothoni, Leonard Hokanson, Félix Lavilla, Phillip Moll, Manuel García Morante (1).

ORGUE. — Natalia Malina (1).

SOLISTES VOCALS

SOPRANOS. — M.ª Carme Bustamante (5) — Enriqueta Tarrés (4) — Jane Berbié, Wendy Eathorne, Cecília Fondevila, Natalia Guerasimova, Deborah Rees, Lynda Russell (2) — Arleen Auger, Isabel Garcisanz, Heather Harper, Hildegard Hartwig, Kathleen Livingstone, Paloma Perez-Iñigo, Florence Quivar, Felicity Lott, Kari Lõvaas, Margaret Marshall, Ilona Tokody (1).

MEZZOS I CONTRALTS. — Montserrat Comadira, Montserrat Aparici, Teresa Berganza, Isabel Rivas, Carolyn Watkinson, Margarita Zimmermann (2) — María Aragón, Agnes Baltsa, Claudine Carlson, Norma Lerer, Elena Obraztsova, Ortrun Wenkel (1).

TENORS. — Pedro Lavirgen (4) — Josep Ruiz (4) — William Kendall (3) — Michel Cadieu, Heiner Hopfner, Christian Jean, Horts Laubenthal, Thomas Moser (2) — Tomás Cabrera, Louis Devos, Gordon Greer, Alfredo Kraus, Keith Lewis, Konstantin Lisovski, David Rendall (1).

CONTRATENORS. — Charles Brett (2).

BARÍTONS I BAIXOS. — Enric Serra (5) — José Luis Barrera, Hans Franzen, Victor von Halem, Robert Holl, René Massis, Roger Soyer, Stephen Varcoe (2) — Serguei Baikov, Raymond Herincx, Oskar Hillebrandt, Manuel Pérez Bermúdez, Hermann Prey, Marius Rintzler, Sandor Solym-Nagy, Martti Talvela, Willard White (1).

CANTAOR. — José Menese (2).

NARRADORA. — Suzanne Philippe (1).

RECITADOR-NEN. — Antón García-Abril Ruiz (1).

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

TEMPORADA 1981-82

CONCERTS SIMFÒNICS

Orquestra sola	11	
Orquestra i cant	9	
Orquestra i clarinet	1	
Orquestra i fagot	2	
Orquestra i guitarra	1	
Orquestra i piano	15	
Orquestra, piano, violí i violoncel	2	
Orquestra i violí	8	
Orquestra i violoncel	5	54

CONCERTS SIMFÒNICO-CORALS 15

CONCERTS DE CAMBRA

Orquestres de Cambra	15	
Conjunts de Cambra	15	30

CONCERTS CORALS 10

RECITALS

Cant i piano	8	
Clarinet	1	
Flauta i piano	1	
Guitarra	2	
Guitarra i flauta	1	
Orgue	1	
Piano	7	
Violí i piano	3	
Violoncel	2	26

ALTRES ACTIVITATS

Actes i concerts diversos	33	
Música/Escola	42	75

210

Ayerissime. Y su piel es más joven que su edad.

Harriet Hubbard Ayer ha creado un complejo bio-estimulante notablemente eficaz.

Rico en componentes activos, Ayerissime acelera la renovación de las células devolviendo a la epidermis su elasticidad y su vitalidad.

Su piel es más joven. Más suave, más fresca. Es usted deslumbrante.

música a catalunya

JUNY

DIA 26

LLORENÇ DEL PENEDES

El Centre - 22,30 h.

La Locomotora Negra.

TERRASSA

Gran Casino - 22 h.

Sergi Casademunt, viola da gamba
Albert Romaní, clavicèmbal
Couperin, Telemann, Bach.

GRANOLLERS

Auditori del Cercle Cultural - 22 h.

Klavierquartet de Barcelona

JULIOL

DIA 3

GRANOLLERS

Plaça de la Porxada - 22 h.

Gruppo di danza rinascimentale de Roma

DIA 9

VALLS

Teatre Principal

Trio Bartók

Mozart, Reinecke, Stravinsky.

DIA 10

GRANOLLERS

Auditori del Cercle Cultural - 22 h.

Josep Colom, piano

SANTES CREUS

Monestir - 22,15 h.

Octet de vent de l'Orquestra de París

Dir.: Maurice Bourgue

DIA 16

VILAFRANCA DEL PENEDES

Ateneu Popular Municipal - 20 h.

Pere Ros, viola da gamba

Emer Buckley, clavicèmbal

Kühnel, Schenk, Telemann, G. Le Roux,

L. de Caix d'Hervelois, Forqueray, M. Marais.

DIA 17

SANTES CREUS

Monestir - 22,15 h.

Orfeó de Sants. Dir.: Montserrat Tous

M. Cabero i A. Olaya, piano

Polifonia clàssica i del romanticisme.

DIA 22

GRANOLLERS

Església parroquial de St. Esteve - 22 h.

Narciso Yepes, guitarra

DIA 23

VIELLA

Església parroquial - 20 h.

Teresa Llacuna, piano

Mozart, Beethoven, Mompou, Debussy,
Chopin.

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
JUNY		
25, divendres 22 h.	Palau	Orfeó Atlàntida. Dir.: Antoni Coll. Obres populars, composicions originals.
26, dissabte 21 h.	Liceu	The Scottish Ballet. Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Bramwell Tovey. (Servei Música Generalitat.)
27, diumenge 19 h.	Liceu	The Scottish Ballet. Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Bramwell Tovey. (Servei Música Generalitat.)
29, dimarts 21 h.	Liceu	New York Harlem Opera. «Porgy and Bess» de Gershwin. (Servei Música Generalitat.)
30, dimecres 21 h.	Liceu	New York Harlem Opera. «Porgy and Bess» de Gershwin. (Servei Música Generalitat.)
JULIOL		
1, dijous 21 h.	Liceu	New York Harlem Opera. «Porgy and Bess» de Gershwin. (Servei Música Generalitat.)
2, divendres 21 h.	Sta. Maria del Mar	«La Nit del Jazz». (Servei Música Generalitat.)
3, dissabte 21 h.	Liceu	New York Harlem Opera. «Porgy and Bess» de Gershwin. (Servei Música Generalitat.)
4, diumenge 19 h.	Liceu	New York Harlem Opera. «Porgy and Bess» de Gershwin. (Servei Música Generalitat.)
6, dimarts 22.30 h.	Pl. de la Catedral	Montserrat Caballé, soprano. Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Josep M. Cervera. (Ajuntament de Barcelona / Generalitat.)
7, divendres 21 h.	Palau	Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Antal Dorati. Brahms, Schubert, Dvorak. (Servei Música Generalitat.)

TEMPORADA 1981-82 - 25 de juny de 1982 - Núm. 20 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 2092546 · Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA ¹⁸⁷² PIANOS

Entreu en la nova tecnologia de Vieta

Vieta s'ha fet internacional; aquesta és una realitat ben sabuda dels veritables afeccionats a l'Alta Fidelitat. El disseny acurat dels seus productes i, sobretot, el so impecable de les seves pantalles acústiques han situat la nostra marca en un nivell d'elevada exigència.

Els SISTEMES 5000, en l'una qualsevol de les seves tres opcions, són un compendi d'encerts, tant per l'equilibri de qualitat entre els seus components com per la incorporació de veritables avenços tecnològics.

Coneixeu el SISTEMA 5000 al vostre distribuïdor VIETA. Fareu un pas decisiu vers l'autèntica Alta Fidelitat.

**SISTEMES
5000**

VIETA

Especialistes en Alta Fidelitat

